

HOTĂRÂRE

cu privire la contestația depusă de judecătorul Igor Pulbere de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, împotriva Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 5/4 din 27 februarie 2026

26 mai 2026
nr. 261/16

mun. Chișinău

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în componența:
Președintele ședinței:
Membrii:

Sergiu Caraman
Tatiana Tabuncic
Aliona Miron
Livia Mitrofan
Ion Guzun
Ioana Chironet
Alexandru Postica
Natalia Bondarenco
Maria Frunze
Lucia Popescu
Tatiana Ciaglic

examinând în ședință publică contestația depusă de judecătorul Igor Pulbere de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, împotriva Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 5/4 din 27 februarie 2026, și luând act de informația membrului CSM Tatiana Tabuncic, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii

C O N S T A T Ă :

1. Autosesizarea Inspecției judiciare

1.1. În temeiul Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 13/2 din 16 ianuarie 2024, prin care a fost aprobat Planul de activitate al Inspecției judiciare pentru anul 2024, ce prevedea verificarea activității organizatorice a instanțelor judecătorești la îndeplinirea justiției, Inspecția judiciară a efectuat, în perioada 13 martie – 19 aprilie 2024, un control complex planificat la Judecătoria Chișinău (toate sediile).

În urma controlului, Inspecția judiciară a constatat indicii privind nerespectarea de către judecătorul Igor Pulbere a unor prevederi ale Codului de procedură civilă referitoare la examinarea cauzelor într-un termen rezonabil și la redactarea hotărârilor judecătorești, fiind identificate întârzieri în examinarea unor cauze civile și în redactarea hotărârilor motivate.

Prin urmare, raportând constatările efectuate la prevederile Legii nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspecția judiciară s-a autosesizat în baza actelor și datelor acumulate în cadrul controlului desfășurat la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, și a dispus inițierea verificării acestora în condițiile art. 23 din legea menționată.

2. Examinarea autosesizării de Inspecția judiciară:

2.1. La 4 martie 2025, sesizarea nr. 336p/m a fost repartizată spre verificare

inspectorului judecător Mariana Martalog.

În scopul verificării argumentelor invocate în sesizare, Inspecția judiciară a remis copia autosesizării judecătorului Igor Pulbere, cu solicitarea opiniei asupra argumentelor invocate până la 15 martie 2025. Judecătorul nu a răspuns solicitării în termenul menționat.

2.2. Prin Rezoluția de pornire a procedurii disciplinare din 14 aprilie 2025, inspector-judecător Mariana Martalog a dispus pornirea procedurii disciplinare și începerea cercetării disciplinare în privința judecătorului Igor Pulbere din cadrul Judecătoriei Cahul sediul Central, în temeiul art. 4 alin. (1) lit. g) și i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În scopul verificării argumentelor invocate în sesizare, Inspecția judiciară a remis copia autosesizării, dar și a rezoluției de începere a cercetării disciplinare judecătorului Igor Pulbere, cu solicitarea opiniei suplimentare asupra argumentelor invocate până la 24 aprilie 2025. Judecătorul nu a răspuns solicitării în termenul menționat.

2.3. La 26 mai 2025 a fost întocmit raportul Inspecției judiciare nr. 234s-336p/m, prin care s-a constatat că, în cadrul cercetării disciplinare efectuate, au fost confirmate constatările rezultate din controlul complex desfășurat la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, referitoare la existența unor întârzieri semnificative și nejustificate în examinarea unui număr considerabil de cauze civile aflate în procedura judecătorului Igor Pulbere. Potrivit raportului, în multiple dosare civile s-au înregistrat termene de examinare care au depășit cu mult limitele rezonabile impuse de natura și complexitatea cauzelor, unele dintre acestea fiind pendinte pe rolul instanței de peste trei, patru sau chiar cinci ani. Totodată, în cauzele examinate în procedura valorii reduse au fost constatate depășiri semnificative ale termenelor speciale prevăzute de legislația procesuală civilă pentru soluționarea acestora.

Inspecția judiciară a reținut că extinderea duratei examinării cauzelor nu a fost determinată exclusiv de comportamentul participanților la proces, ci și de conduita procesuală a magistratului, manifestată prin tolerarea repetată a absențelor participanților la ședințele de judecată, fixarea ședințelor la intervale îndelungate, perioade semnificative de inactivitate procesuală și neîntreprinderea măsurilor legale necesare pentru responsabilizarea părților și asigurarea examinării cauzelor cu celeritatea impusă de lege. De asemenea, în privința unor dosare a fost constatată lipsa unor informații relevante în Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, precum și nepublicarea actelor procesuale și a documentelor care reflectă lucrările efectuate în cauză.

Separat, raportul a evidențiat existența unor întârzieri considerabile la redactarea hotărârilor motivate, fiind identificate multiple situații în care acestea au fost întocmite și publicate după expirarea termenului legal, uneori la intervale cuprinse între aproximativ un an și aproape doi ani de la declararea căilor de atac. Inspecția judiciară a apreciat că asemenea întârzieri au împiedicat transmiterea dosarelor către instanța de apel și au afectat buna desfășurare a procedurilor judiciare.

În concluzie, Inspecția judiciară a reținut că întârzierile constatate în examinarea cauzelor și în redactarea hotărârilor motivate au avut un caracter repetitiv și sistemic, nefiind identificate motive obiective care să justifice depășirea termenelor procedurale aplicabile. În aceste condiții, s-a concluzionat că acțiunile și inacțiunile judecătorului Igor Pulbere întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. g) și i) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor,

constând în încălcarea, din motive imputabile judecătorului și fără o justificare rezonabilă, a obligațiilor de serviciu referitoare la respectarea termenelor de îndeplinire a actelor de procedură cât și încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Raportul Inspecției judiciare, împreună cu materialele relevante, a fost remis Colegiului disciplinar pentru examinare prin prisma art. 26, alin. (2) din Legea nr. 178/2014.

3. Procedura în fața Colegiului disciplinar:

3.1. În rezultatul examinării materialelor procedurilor disciplinare, precum și a raportului Inspecției judiciare, în temeiul art. 35, 36 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 178/2014, Plenul Colegiului disciplinar prin Hotărârea nr. 5/4 din 27 februarie 2026 a constatat abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014 comisă de judecătorul Igor Pulbere din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de „mustrare”, totodată a încetat procedura disciplinară în partea referitoare la abaterea prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 178/2014, intentată în temeiul autosesizării din motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

3.2. În motivarea hotărârii, Colegiul disciplinar a reținut că în acțiunile judecătorului Igor Pulbere sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014, însă nu și ale abaterii prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. g) din aceeași lege.

Cu privire la abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 178/2014, Colegiul disciplinar a reținut că pentru existența acesteia este necesară întrunirea cumulativă a mai multor condiții, și anume: încălcarea unei obligații de serviciu sau a termenelor de îndeplinire a actelor procedurale să fie imputabilă judecătorului, să nu existe o justificare rezonabilă pentru această încălcare și să fie demonstrat faptul că întârzierea a afectat în mod direct drepturile, libertățile ori interesele legitime ale participanților la proces.

Colegiul a constatat că raportul Inspecției judiciare s-a limitat la prezentarea duratei examinării unui număr de cauze civile, fără a identifica în mod concret și individualizat drepturile procesuale care ar fi fost lezate prin depășirea termenelor de examinare și fără a demonstra existența unor consecințe negative directe produse participanților la proces.

Totodată, în cadrul ședinței, inspectorul-judecător a confirmat că nu a putut stabili existența unor efecte prejudiciabile concrete asupra drepturilor părților. În aceste condiții, Colegiul disciplinar a apreciat că simpla depășire a termenelor procedurale, în lipsa probării impactului negativ asupra drepturilor participanților la proces, nu întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 178/2014, motiv pentru care procedura disciplinară pe acest capăt a fost încetată.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014, Colegiul disciplinar a reținut că normele prevăzute la art. 236 alin. (6) și art. 276⁴ alin. (1) din Codul de procedură civilă au caracter imperativ, întrucât stabilesc obligații clare și termene obligatorii de la care judecătorul nu poate deroga.

Sub aspectul **laturii obiective**, Colegiul a constatat depășirea semnificativă și repetată a termenului legal de șase luni pentru examinarea cauzelor în procedura cu

valoare redusă, precum și încălcarea termenului legal de redactare a hotărârilor motivate, întârzierile constatate variind între aproximativ 11 și 20 de luni. Aceste circumstanțe au demonstrat încălcarea certă a unor norme imperative ale legislației procesual civile.

Sub aspectul **laturii subiective**, Colegiul disciplinar a apreciat că faptele au fost săvârșite din neglijență gravă. În motivare s-a reținut că judecătorul avea obligația profesională de a-și organiza activitatea astfel încât să respecte termenele impuse de lege și putea prevedea consecințele nerespectării acestora, însă a admis, pe perioade îndelungate, o conduită pasivă incompatibilă cu exigențele funcției judiciare. Colegiul a considerat că depășirea termenelor legale cu perioade de peste un an pentru redactarea hotărârilor și cu peste doi-trei ani pentru examinarea unor cauze în procedură simplificată depășește limitele unei simple erori profesionale și constituie o manifestare a neglijenței grave, de natură să afecteze accesul efectiv al justițiabililor la căile de atac, să genereze incertitudine juridică și să aducă atingere încrederii publicului în actul de justiție.

Colegiul disciplinar a respins, de asemenea, argumentele judecătorului referitoare la volumul ridicat de activitate și fluctuația personalului auxiliar, apreciind că dificultățile administrative invocate nu pot justifica perioade atât de îndelungate de inactivitate și nerespectarea unor obligații procedurale imperative. Totodată, s-a reținut că prezenta procedură disciplinară privește fapte distincte de cele examinate anterior de Consiliul Superior al Magistraturii, astfel încât nu poate fi vorba despre o dublă sancționare pentru aceeași faptă.

În consecință, Colegiul disciplinar a concluzionat că judecătorul Igor Pulbere a încălcat, din neglijență gravă, normele imperative prevăzute de art. 236 alin. (6) și art. 276⁴ alin. (1) din Codul de procedură civilă, faptele întrunind elementele abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014.

4. Contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar:

4.1. La 21 aprilie 2026 Igor Pulbere a depus contestație împotriva Hotărârii nr. 5/4 din 27 februarie 2026 a Colegiului disciplinar, emisă în privința judecătorului Igor Pulbere de la Judecătoria Chișinău, prin care a solicitat admiterea contestației, anularea hotărârii Colegiului disciplinar și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie constatate admiterea abaterilor disciplinare în acțiunile judecătorului Igor Pulbere de la Judecătoria Chișinău și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6 din Legea nr. 178/2014.

În motivarea contestației, autorul și-a exprimat dezacordul față de modul în care Colegiul disciplinar a argumentat lipsa în acțiunile judecătorului a abaterilor disciplinare, reiterând în esență aceleași argumente care au fost menționate în sesizarea inițială.

5. Constatările și concluziile Consiliului Superior al Magistraturii:

5.1. În conformitate cu art. 39, alin. (1), (2), (3) din Legea nr. 178/2014, hotărârile Colegiului disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul Colegiului, de persoanele care au depus sesizarea, Inspekția judiciară sau judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărârii motivate.

5.2. Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 5/4 din 27 februarie 2026 a fost adusă la cunoștință judecătorului Igor Pulbere la 8 aprilie 2026 prin intermediul poștei electronice.

Contestația formulată de Igor Pulbere a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 21 aprilie 2026.

Prin urmare, termenul de contestare prevăzut la art. 39 alin. (1) din Legea nr. 178/2014 a fost respectat, ceea ce determină admisibilitatea examinării contestației în fond.

5.3. Pentru data de 19 mai 2026, pe agenda ședinței Consiliului Superior al Magistraturii a fost inclusă examinarea contestației depuse de Igor Pulbere împotriva Hotărârii nr. 5/4 din 27 februarie 2026 a Colegiului disciplinar, pronunțată în privința acțiunilor acestuia în calitate de judecător al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru). Totuși, subiectul nu a fost examinat la data respectivă, ca urmare a cererii de amânare formulate de judecătorul Igor Pulbere.

5.4. În ședința Consiliului din 26 mai 2026 referitor la examinarea subiectului respectiv, au participat judecătorul Igor Pulbere și reprezentantul Inspecției Judiciare, inspectorul judecător Mariana Martalog.

Judecătorul a susținut contestația și a menționat că Hotărârea Colegiului disciplinar este neîntemeiată în partea în care a fost reținută abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014 și aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare. Acesta a arătat că, în aprecierea existenței altor abateri disciplinare, Colegiul a aplicat un standard probatoriu riguros, inclusiv prin examinarea existenței unui prejudiciu, însă nu a procedat în același mod în cazul pretensei întârzieri la redactarea hotărârilor judecătorești. Potrivit judecătorului, Colegiul și-a fundamentat concluziile în principal pe pretinsa gestionare defectuoasă a dosarelor, ignorând volumul considerabil de activitate desfășurat în perioada verificată, numărul cauzelor examinate și al hotărârilor redactate.

Judecătorul a susținut că nu a manifestat neglijență gravă în exercitarea atribuțiilor sale, iar activitatea desfășurată în perioada supusă controlului ar fi depășit capacitatea obișnuită de muncă a unui judecător. În opinia sa, aceste circumstanțe exclud existența vinovăției necesare pentru angajarea răspunderii disciplinare.

Referitor la sancțiunea aplicată, acesta a invocat că, pentru circumstanțe similare și aceeași perioadă de activitate, Consiliul Superior al Magistraturii îi aplicase anterior sancțiunea avertismentului, astfel încât aplicarea unei sancțiuni mai severe, sub forma mustrării, este disproporționată. Totodată, a menționat că, la momentul aplicării sancțiunii, era deja suspendat din funcție, motiv pentru care nu a înțeles scopul preventiv sau educativ al acesteia.

În răspuns la întrebările membrilor Consiliului, judecătorul a precizat că situația examinată diferă de cazurile anterioare prin faptul că întârzierile constatate de Inspekția judiciară nu au generat un prejudiciu efectiv părților. Potrivit acestuia, în cele nouă dosare în care a fost constatat termenul depășit de redactare a hotărârilor, cauzele au fost restituite încă din etapa examinării sau admiterii cererilor de apel, întrucât părțile nu urmăreau în mod real exercitarea căii de atac, depunând cererile doar formal.

Cu privire la depășirea termenelor de examinare a cauzelor în procedură scrisă, judecătorul a subliniat că această faptă nu a fost calificată de Colegiul disciplinar drept abatere disciplinară, constatările vizând exclusiv redactarea cu întârziere a hotărârilor.

Judecătorul a explicat că întârzierile în gestionarea dosarelor au fost determinate în mare măsură de lipsa personalului auxiliar din cadrul completului său. Acesta a invocat constatările reținute anterior de Consiliul Superior al Magistraturii, potrivit cărora postul de asistent judiciar a fost vacant timp de aproximativ doi ani și patru luni, în perioada 6 aprilie 2021 – 15 august 2023, iar postul de grefier a fost vacant în mai multe intervale din anii 2021–2023, inclusiv ca urmare a concediului medical de lungă durată al grefierului. În opinia sa, aceste circumstanțe au afectat direct capacitatea completului de a gestiona eficient volumul de muncă, inclusiv cauzele examinate în procedură scrisă, care generează sarcini administrative și de redactare semnificative pentru personalul auxiliar.

Totodată, judecătorul a arătat că faptele examinate de Inspekția judiciară se referă la aceeași perioadă 2021–2023, în care completul a funcționat cu personal insuficient, iar efectele acestei situații s-au reflectat ulterior în procesul de motivare a hotărârilor. Acesta a menționat că, în intervalul decembrie 2024 – mai 2025, a redactat și motivat 309 hotărâri judecătorești, iar la momentul suspendării sale din funcție mai avea în gestiune aproximativ 120 de dosare.

Inspectorul-judecător Mariana Martalog nu a susținut contestația înaintată de judecător, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Analizând argumentele invocate în contestație, poziția exprimată de judecătorul Igor Pulbere și inspectorul-judecător Mariana Martalog, precum și materialele procedurii disciplinare, prin prisma prevederilor Legii nr. 178/2014, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele.

5.5. În acord cu art. 22, alin. (4) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de Colegiul disciplinar se examinează conform prevederilor Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În corespundere cu art. 39, alin. (4), lit. a) din Legea nr. 178/2014, după examinarea contestației, Consiliul Superior al Magistraturii poate decide menținerea fără modificare a hotărârii colegiului disciplinar.

În condițiile art. 34 alin. (5) din Legea nr. 178/2014, cauza disciplinară se examinează în limitele Raportului Inspekției judiciare întocmit în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (2).

5.6. Consiliul Superior al Magistraturii reiterează că, pentru a fi aplicată o sancțiune disciplinară în privința unui judecător, este necesar să existe o conduită ilicită constând în încălcarea obligațiilor prevăzute de lege, să fie stabilită legătura de cauzalitate dintre conduita respectivă și valorile ocrotite de normele disciplinare, iar fapta să fie săvârșită cu forma de vinovăție prevăzută de lege, respectiv intenție sau neglijență gravă.

5.7. Analizând argumentele invocate în contestație prin raportare la materialele procedurii disciplinare și la considerentele Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 5/4 din 27 februarie 2026, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că acestea nu sunt de natură să infirme concluziile la care a ajuns Colegiul disciplinar.

5.8. Consiliul reține că abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014 sancționează încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de îndeplinire a justiției. Or, obligația judecătorului de a redacta hotărârile motivate în termenul prevăzut de art. 236 alin. (6) din Codul de procedură civilă și

obligăția de a soluționa cauzele în procedura cu valoare redusă în termenul stabilit de art. 276⁴ alin. (1) din același cod au caracter imperativ, iar nerespectarea lor, atunci când este imputabilă judecătorului și rezultă dintr-o neglijență gravă, constituie abatere disciplinară independent de existența unui prejudiciu patrimonial sau procesual concret produs participanților la proces.

5.9. În acest sens, Consiliul împărtășește pe deplin concluzia Colegiului disciplinar potrivit căreia întârzierile constatate nu reprezintă simple abateri administrative sau dificultăți de organizare a activității instanței, ci reflectă nerespectarea repetată și pe perioade îndelungate a unor obligații procedurale imperative. Depășirea termenelor legale de redactare a hotărârilor cu intervale cuprinse între aproximativ 11 și 20 de luni și depășirea termenelor de examinare în cauzele cu procedură simplificată nu poate fi calificată drept o eroare izolată, ci relevă o conduită incompatibilă cu exigențele funcției judiciare și cu obligația judecătorului de a asigura buna administrare a justiției.

5.10. Nu pot fi primite nici argumentele contestatorului referitoare la volumul ridicat de activitate, lipsa personalului auxiliar și dificultățile organizatorice existente în cadrul completului de judecată. Deși asemenea împrejurări pot explica anumite întârzieri punctuale, ele nu sunt de natură să exonereze judecătorul de obligația respectării normelor imperative ale legislației procesuale și nici nu justifică întârzieri de o asemenea amploare și durată. Exercitarea funcției judiciare presupune organizarea activității astfel încât obligațiile procesuale esențiale să fie îndeplinite într-un termen rezonabil, iar dificultățile administrative nu pot înlătura caracterul imputabil al conduitei atunci când acestea conduc la încălcări repetate și sistematice ale legii.

5.11. Consiliul apreciază, de asemenea, ca fiind neîntemeiat argumentul potrivit căruia prezenta procedură ar reprezenta o dublă sancționare pentru aceleași fapte. Principiul *non bis in idem* împiedică sancționarea repetată a aceleiași persoane pentru aceeași faptă materială, examinată în aceleași limite factuale și juridice. Or, din materialele cauzei rezultă că prezenta procedură disciplinară are ca obiect alte acte și alte omisiuni decât cele examinate în procedurile disciplinare anterioare. Chiar dacă o parte dintre fapte au fost săvârșite în aceeași perioadă de activitate a judecătorului și au fost influențate de aceleași dificultăți organizatorice invocate de acesta, obiectul cercetării disciplinare îl constituie întârzieri distincte privind alte dosare și alte obligații procedurale concrete, fiecare dintre acestea reprezentând fapte autonome susceptibile de evaluare disciplinară.

5.12. Prin urmare, împrejurarea că abaterile au fost constatate în cadrul unor proceduri disciplinare succesive, dar au privit conduite materiale diferite și dosare diferite, exclude existența unei duble sancționări pentru aceeași faptă. Totodată, această împrejurare este distinctă de instituția comiterii repetate a abaterii disciplinare prevăzută la art. 7 alin. (3) din Legea nr. 178/2014, aspect care urmează a fi examinat separat la individualizarea sancțiunii disciplinare.

5.13. În consecință, Consiliul Superior al Magistraturii constată că Hotărârea Colegiului disciplinar este legală și întemeiată, fiind adoptată în baza unei aprecieri complete a probelor administrate și a unei interpretări corecte a dispozițiilor Legii nr. 178/2014 și ale Codului de procedură civilă. Argumentele invocate în contestație nu răstoarnă concluziile Colegiului disciplinar și reprezintă, în esență, o reiterare a apărărilor deja examinate și motivate în cadrul procedurii disciplinare.

5.14. În consecință, având în vedere situația de fapt reținută, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că în cauză s-a făcut dovada comiterii abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1), lit. i) din Legea nr. 178/2014 de către judecătorul Igor Pulbere, motiv din care va respinge contestația depusă de acesta împotriva Hotărârii nr. 5/4 din 27 februarie 2026 a Colegiului disciplinar, emise în privința acțiunilor judecătorului Igor Pulbere de la Judecătoria Chișinău, ca fiind neîntemeiată.

5.15. În corespundere cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (*în redacția în vigoare până la 26 august 2022, conform HCC nr. 17 din 18 iulie 2024*), Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi.

5.16. Prin urmare, în conformitate cu art. 39, alin. (4), lit. a) din Legea nr. 178/2014, Plenul CSM cu 11 (unsprezece) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotrivă” concluzionează asupra respingerii contestației depuse de judecătorul Igor Pulbere, împotriva Hotărârii nr. 5/4 din 27 februarie 2026 a Colegiului disciplinar, emise în privința acțiunilor judecătorului Igor Pulbere de la Judecătoria Chișinău, ca fiind neîntemeiată.

5.17. În conformitate cu art. 39 și 40 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, art. 4, 17, 22, 24 și 25 din Legea nr. 947 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de judecătorul Igor Pulbere de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, împotriva Hotărârii nr. 5/4 din 27 februarie 2026 a Colegiului disciplinar.

2. Se menține fără modificări Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 5/4 din 27 februarie 2026.

3. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

**Președintele ședinței Plenului
Consiliului Superior al Magistraturii**

Sergiu CARAMAN